

ALONZO T. JONES

STVARANJE

„U početku je Bog stvorio nebo i zemlju. I bila je zemlja bezoblična i pusta, i bila je tama nad bezdanom; i Duh je Božji lebdeo nad vodama.“

„Jer njegovo smo delo, stvoreno u Hristu Isusu za dobra dela koja je unapred odredio Bog da u njima hodamo.“

Ova dva odlomka iz Pisma zapisana su u dugom vremenskom razmaku, i u Bibliji stoje daleko razmaknuti,—Post. 1:1,2, i Ef. 2:10; ipak prvi je zapisan sa posebnim upućivanjem na drugi; a drugi, da bi bio dobro shvaćen, mora biti razmotren s gledišta prvog.

Božjom rečju, preko Isusa Hrista, nebo i zemlja su bili stvoreni. Božjom rečju, takođe, jeste, da smo stvoreni u Hristu Isusu; jer mi smo „novorođeni ne od raspadljivog semena, nego neraspadljivog: putem reči Božje, koja živi i ostaje zauvek.“

Kada su nebo i zemlja bili stvoreni od Gospoda, zemlja je još bila prazna, bezoblična, бесплодна masa; bila je bez oblika i pusta. I bilo je neophodno da Božji Duh treba doći na nju i ležati nad njom, da je dovede u oblik u skladu sa Božjom svrhom, i da je ispuni sa plodnošću i lepotom na Božju slavu.

Tako smo takođe i mi, kada smo prvo stvoreni u Hristu Isusu, što se tiče „dobrih dela koja je unapred odredio Bog“ uključeni bez oblika, i pusti. Život je potpuno prazan; navike, što se tiče dobrih, su apsolutne neformirane. I na ovo novo stvaranje suštinski je da će Božji Duh doći, da će nad njim Božji Duh ležati, kako bi moglo biti usavršeno u skladu sa Božjom svrhom, i biti ispunjeno sa plodovima pravednosti i lepotom svetosti, na Božju slavu.

Da na prvom stvaranju, Božji Duh nije došao i ležao, ispunjavajući sve dalje Božju reč i svrhu, to bi zauvek ostalo prazna, bezoblična masa, bez svetla, ili života, ili plodnosti.

Tako i sa nama koji smo novi stvoreni u Hristu: ako na ovo novo stvaranje Božji Duh ne dođe i legne, ispunjavajući sve dalje Božju reč i svrhu, mi, takođe, ćemo ostati jednako prazni i bezoblični, jednako sigurno bez svetla ili života ili plodnosti, kao što bi bilo to prvo stvaranje da Božji Duh nije došao na to.

Jer da je to prvo stvaranje ostalo bez oblika, i lišeno sve svetlosti i života i plodnosti, ne bi nikada moglo biti na Božju slavu. Bilo bi mrlja u svemiru i ukor Stvoritelju, gore nego da nije bilo stvoreno uopšte.

Baš to je rečeno od Gospoda: „Kada nečisti duh izađe iz čoveka, on prolazi bezvodnim mestima tražeći počinak i ne nalazi ga. Tada kaže: ‘Vratću se u svoju kuću odakle sam izašao’ i, kada dođe, nađe je praznu, pometenu

i ukrašenu. Zatim ode, uzme sa sobom sedam drugih duhova, opakijih od sebe, i oni uđu i nastane se tamo; i postane poslednje stanje onog čoveka gore nego prvo.“

Tu je bio čovek nov stvoren u Hristu. Zao duh je bio izbačen Božjom silom. Mesto je bilo očišćeno i ukrašeno. Bilo je prazno. Bilo je ispravno da treba biti ispražnjeno od svih starih stvari: one su bile samo zle. Međutim ispražnjeno je od tih samo kako bi moglo biti ispunjeno sa svetlom, i životom, i dobrim delima koja je Bog odredio. Može biti ispunjeno sa njima samo ležećim prisustvom Božjeg Duha. Ipak ovo nije bilo učinjeno. Božji Duh nije bio primljen i zadržan i tražen. Prema tome mesto je ostalo prazno; i kada se izvorni duh vratio, pronašao ga je praznim. Uz to pronašao ga je pometenim i ukrašenim—mnogo lepšim mestom da u njemu živi nego što je bilo ranije. Nameravao je, prema tome, da ima lepši period nego što je imao ranije, i privukao je sebi njegovih sedam drugova gorih nego on sam, i oni su ispunili mesto.

Mesto je stvoreno da bude ispunjeno svetlom i životom, plodom i lepotom, na Božju slavu. Ovo može biti samo preko Božjeg Duha. Taj Duh nije bio primljen i nije mu data prilika da ga ispuni. Ono je prema tome ostalo prazno. Međutim nije bilo stvoreno da ostane prazno. Prema tome kada nije moglo biti ispunjeno na Božju slavu Božjim Duhom, bilo je ispunjeno na Božji ukor od zlih duhova.

Sada mi znamo da postoje mnogi koji su se predali Bogu. Primili su njegovu reč. Bili su stvoreni novima u Hristu. Međutim njihovi životi nisu bili ispunjeni sa plodovima pravednosti na Božju slavu. Oni sami oplakuju prazninu i бесплодност svojih života, što se tiče dobrih dela koja je Bog odredio. Oni sami osuđuju mračnu konfuziju starih navika koje teže ka nadmoći protiv iščekivanih želja za skladnim formiranjem i čvrstim uspostavljanjem novog. Drage, obeshrabrene duše, primite Božji Duh. Pustite ga da lebdi nad tim praznim i bezobličnim stvaranjem. Pustite ga da leži nad tim pustim i zbunjenim životom. Tada to stvaranje neće biti uzaludno. Biće ispunjeno, formirano, i učinjeno plodnim sa plodovima pravednosti koji su od Isusa Hrista, sa dobrim delima koja je unapred odredio Bog da u njima hodamo.

To je samo preko ležećeg, plodonosnog prisustva Božjeg Duha da ovo uvek može biti ostvareno nad svakim Božjim stvaranjem. Prema tome nemojte misliti da idete ni jedan trenutak bez tog Duha, preko kojeg jedino može biti ostvarena Božja namera u bilo kom od njegovih stvaranja. Zahvalite mu što vas je stvorio nove u Hristu. Zahvalite mu iako ovo novo stvaranje bude na početku, ili čak sada, nakon toliko dugo vremena, bez oblika, i prazno, ipak Božji Duh, krećući se, lebdeći nad tim, može ispuniti svu veliku Božju nameru, na Božju slavu zauvek.

Primite Sveti Duh. Budite ispunjeni Duhom. Duh Sveti sići će na tebe i sila

Svevišnjeg zaseniće te: zato i to sveto što će biti, biće nazvano Sinom Božjim.